

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

تبدیل چهره‌ها در پاکستان؛ اما ادامه غلامی برای امریکا!

(ترجمه)

عمران خان نخست‌وزیر جدید پاکستان در طی 22 سال گذشته که یکی از موفق‌ترین‌های بازی کرکت پاکستان بود؛ در سال 1992م با به‌دست آوردن پیروزی جام جهانی به‌اوج شهرت رسید. وی بعد از متقاعد شدن‌اش از بازی کرکت به‌ساخت اولین شفاخانه درمان سرطان در لاهور پاکستان اقدام نمود و به‌خاطر تکمیل نمودن این پروژه، به شهرهای بزرگ و کوچک پاکستان سفر نمود تا پول به‌دست بیاورد-که در مقابل، سرمایه‌داران پاکستان بیشتر از آن چیزی که عمران خان انتظار داشت، کمک نمودند- تا این که بالاخره در اول دسامبر 1994م این شفاخانه را افتتاح و در همین سال حزب سیاسی را تحت نام "حزب تحریک انصاف" تأسیس کرد. این فعالیت‌های عمران خان دقیقاً زمانی صورت گرفت که سیاست پاکستان بین حزب ملی پاکستان به‌رهبری بینظیر بوتو و حزب رابطه اسلامی به رهبری نواز شریف تقسیم شده بود.

حزب عمران خان کدام دست‌آورد قابل چشم‌گیری در ابتدای تأسیس‌اش نداشت، چنانچه این حزب در سال 2002م فقط یک کرسی را در انتخابات پاکستان به دست آورد و از انتخابات سال 2008م مقاطعه کرد، در حالی که در سال 2013م بیشتر از 7.5 میلیون رأی برد؛ آرایه‌ای که در ردیف دوم و از نظر کرسی‌ها در ردیف سوم قرار گرفت. باوجودی که عمران خان به‌حیث یک اپوزیسیون در برابر حکومت پاکستان قرار گرفته بود، اما حزب آن یک قسمت از پاکستان یعنی ایالت خیبر پختون‌خواه را زیر کنترل خود داشت.

عمران خان در زمان مبارزات انتخاباتی‌اش به کمپاین سیاسی قوی تحت نام مبارزه علیه فساد شروع کرد و خود را به‌عنوان یک چهره قدرتمند برای تغییر در انتخابات 2018م پیشکش نموده و وعده داد که: به‌زودی نحوه روابط پاکستان را با امریکا تغییر خواهد داد؛ روابطی که پاکستان را وابسته به امریکا می‌سازد. عمران خان وعده داد که هرگز به سیاست‌های کشور هندوستان تن نداده و به‌زودی حکومت پاک و خالی از دخالت‌های سیاسی در دوائر دولتی را تشکیل می‌دهد. او هم‌چنان وعده داد: در صورتی که وی قدرت و زعامت را در دست گیرد، رئیس‌جمهور، نخست‌وزیر و محافظین نمی‌توانند که خانه‌های گران‌قیمت داشته باشند. عمران خان مدعی شده بود که حکومت‌اش از سفرهای پر هزینه رسمی، که بالای مردم سنگینی وارد نماید، استفاده نکرده؛ بلکه به‌ریاضت اقتصادی روی می‌آورد. او وعده کرده بود که نرخ برق، مواد سوخت و گاز را به‌خاطر هزینه‌های فعالیت‌های تجاری پائین می‌آورد و هم‌چنان از قضیه ختم نبوت حمایت نموده و دولت پاکستان را مانند دولت مدینه منوره یعنی دولت رسول الله صلی الله علیه و سلم می‌سازد.

شکی نیست که همه شعارهای عمران خان در مورد تغییر نظام و حکومت پاکستان در حد شعار بوده و به هیچ‌وجه حقیقت ندارد، چنانچه عمران خان و حزب‌اش مانند حکام قبل از خودش به‌دموکراسی و نظام سرمایه‌داری عامل و باورمند است. زمانی که عمران خان باگذشت دو هفته از حکومت‌اش به هیچ یک از وعده‌هایش وفا نکرده و لقب آقای "هردم خیال" را گرفت. عمران خان در دیدارش با "مایک پامپیو" وزیر خارجه امریکا و "جوزف دانفورد" رئیس هیئت مشترک نیروهای امریکائی تأکید کرد که روابط پاکستان با امریکا تغییر نخواهد کرد و حتی قبل از رسیدن "مایک پامپیو" و "جوزف دانفورد" امریکائی‌ها به‌ضرورت منافع امریکا در افغانستان و عواقب زیان‌بارش هشدار دادند، چنانچه که این مسئله در حکومت قبلی پاکستان نیز وجود داشت. وزیر خارجه امریکا تنها با همتایش، وزیر خارجه پاکستان، دیدار نکرد؛ بلکه عمران خان نخست‌وزیر پاکستان خودش "پامپیو" وزیر خارجه امریکا را دیدار نمود.

از صد روز اول حکومت عمران خان واضح می‌شود که هیچ تغییری جز شعار، نیاورده است؛ شعارهایی که حکومت سابق پاکستان در جواب امریکا تحت نام: "نه بیشتر ازین" بلند کرده بود و حکومت جدید بر اعاده روابط پاکستان با امریکا تأکید می‌ورزد. بدون شک حکومت جدید پاکستان به‌خاطر تأمین منافع امریکا در افغانستان در مسیر حکومت‌داران سابق پاکستان حرکت نموده؛ اما ادعای‌شان این است که به‌خاطر منافع ملی پاکستان کار می‌نمایند، در حالی که استخبارات امریکا و عساکر ویژه‌ای که وابسته به امریکا است، در این کشور و این تجهیزات بدون کدام مانعی از پاکستان انتقال یافته و به همین ترتیب حکام پاکستان برای تشویق حرکت طالبان در افغانستان برای انجام حوادثی که پلان سیاسی امریکا را برای اشغال افغانستان موفق‌تر می‌سازد، کار می‌کنند.

واضح است که تغییر هرگز تحقق پیدا نمی‌کند؛ مگر این که دولت خلافت برمنهج نبوت چنانچه رسول الله صلی الله علیه و سلم مژده داده، تأسیس گردد.

برگرفته از جریده الرایه

نویسنده: شهزاد شیخ

1 محرم 1440 هـ. ق

12 سپتمبر 2018 م

